

# Jesuksen Kristuksen ilmestys - Numero viisi

*Jesaja neljäkymmentä: Lohduttakaa, lohduttakaa*

Jeff Pippenger

2023-10-25

Jesajan kirjan neljänneksikymmenennen luvun seitsemässätoista ensimmäisessä jakeessa ne sataneljäkymmentäneljätoista sijoitetaan profeetallisesti kolmen ja puolen päivän loppuun, jolloin he olivat maanneet kuolleina kaduilla maailman iloiten. Kaikki profeetat ovat keskenään yhtä mieltä, ja ne profeetalliset tapahtumat, jotka he esittävät, ovat aina sopusoinnussa muiden profeettojen kanssa, sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen aikaansaaja.

Ja profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset. Sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala, niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa. 1 Korinttolaiskirje 14:32, 33.

Puolustaja, jonka Jeesus lupasi lähettää poissaolonsa aikana, asetettiin aivan ensimmäisiin sanoihin, aivan ensimmäiseen jakeeseen, niissä kahdessakymmenessäkuudessa luvussa, jotka muodostavat Jesajan viimeisen profeetallisen kertomuksen. ”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne.” Ensimmäisen maininnan sääntö korostaa, että seuraavat kaksikymmentäkuusi lukua on ymmärrettävä viittaavan Puolustajan tulemisen täydelliseen ja lopulliseen täyttymykseen.

Ja minä rukoulen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan, että hän olisi teidän kanssanne iankaikkisesti.... Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut. Joh. 14:16, 26.

Milleriläisen historian keskiyön huuto toistuu sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiassa.

”On maailma, joka makaa pahuudessa, petoksessa ja harhassa, aivan kuoleman varjossa,—nukuksissa, nukuksissa. Ketkä tuntevat sielunsa tuskan herättääkseen heidät? Mikä ääni voi saavuttaa heidät? Mieleni siirrettiin tulevaisuuteen, aikaan jolloin merkki annetaan. ’Katso, Ylkä tulee; menkää häntä vastaan.’ Mutta jotkut ovat viivytelleet hankkiakseen öljyä lamppujensa täyttämiseksi, ja liian myöhään he havaitsivat, ettei luonne, jota öljy kuvaa, ole siirrettävissä.” Review and Herald, 11. helmikuuta 1896.

Kysymys esitetään: ”mikä ääni voi” ”herättää” ne, jotka ovat ”unessa”? Se ”ääni”, joka heidät herättää Jesajan neljännessäkymmenennessä luvussa, on se ”ääni”, joka ”huutaa” ”erämaassa”.

Puhukaa lempeästi Jerusalemile ja julistakaa sille, että sen vaivannäkö on päättynyt, että sen pahateko on sovitettu; sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistään. Sen „ääni”, joka „huutaa” erämaassa.... Jesaja 40:2, 3.

Keskiyön huudon sanoma on myös myöhäissateen sanoma.

”Te siirrätte Herran tulemuksen liian kauas. Minä näin, että myöhäissade oli tulossa yhtä [äkillisesti kuin] keskiyön huuto ja kymmenkertaisella voimalla.” Spalding and Magan, 5.

Yksi niistä monista Jumalan sanassa esiintyvistä vertauskuvista, joka edustaa myöhäissateen sanomaa, on vertauskuva, joka tunnistetaan sanojen tai ilmausten kahdentumisesta. Sanojen tai ilmausten kahdentuminen on vertauskuva Keskiyön huudosta eli viimeisten päivien myöhäissateen sanomasta. ”Lohduttakaa” -sanan kahdentumisen vertauskuvallisuus sijoittaa Jesajan kirjan neljänneksikymmenennen luvun alun viipymisen aikaan, jolloin sanoma, jota edustaa kymmenen neitsyen vertauksen Keskiyön huuto, on tunnistettava ja sitten julistettava. Tuona aikana Kristus lähettää Lohduttajan herättämään nukkuvat neitsyet, jotka ovat profeetallisesti kuvattuina nukkuvina ja joissakin profeetallisissa kohdissa kuoleman unta nukkuvina. Jesajan kirjan neljänneksikymmenennen luvun ensimmäinen jae sijoittuu profeetallisesti kolme ja puoli vertauskuvallista päivää 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen ”jälkeen”, sillä silloin Lohduttaja lähetetään herättämään ne, jotka nukkuvat. Kolme ja puoli päivää on erämaan vertauskuva, ja siellä ”ääni” alkaa ”huutaa”.

Ilmestyskirjan luku yksitoista, Hesekiel kolmekymmentäseitsemän, Matteus kaksikymmentäviisi sekä milleriittien historia (yhdessä niiden milleriittihistorian samojen tienviittojen kanssa, jotka esiintyvät jokaisessa uskonpuhdistusliikkeessä) yhdistyvät yksilöimään nukkuvien neitsyiden herättämisen ”määrätyn prosessin”. Prosessi alkaa siitä, että neitsyet vaipuvat uneen pettymyksen hetkellä. Viivytyksen ajan jakso, joka alkoi pettymyksestä, tunnistetaan lopulta viivytyksen ajaksi. Viivytyksen ajan viimeinen osa on Keskiyön huudon sanoman kehittyminen. Kun sanoma on vahvistettu, sitä julistetaan sitten, kunnes se saavuttaa huipentumansa, tuomion.

Sanansaattaja, joka Jesajassa esitetään ”äänenä”, kysyi, mikä oli se sanoma, joka oli julistettava. Hänelle ilmoitettiin vertauskuvallisella kielellä, että hänen tuli esittää islamin sanoma. Islamin profeetallista sanomaa ei voida erottaa pian tulevasta sunnuntailaista, sillä islam on pasuunavalta, ja Ilmestyskirjan seitsemän pasuunaa edustavat Jumalan tuomiota niitä valtoja vastaan, jotka säättävät sunnuntailakeja. Nämä vallat olivat pakanallinen Rooma vuonna 321, lohikäärmeen vertauskuva; paavillinen Rooma vuonna 538, pedon vertauskuva; sekä pian tuleva sunnuntailaki Yhdysvalloissa, väärän profeetan vertauskuva.

Sen yhteydessä, mitä tuli tunnistaa sanomaksi, jota erämaassa huutavan ”äänen” oli julistettava, annettiin lupaus, ettei Jumalan sana koskaan petä. Se ”lupaus ja vakuutus”, ettei Jumalan sana koskaan petä, sijoittuu samaan profeetalliseen asiayhteyteen, joka Habakukin kirjan toisessa luvussa ja jakeessa kolme ilmaistaan näin: ”sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta rientää loppua kohti eikä petä; jos se viipyy, odota sitä, sillä varmasti se tulee, eikä myöhästy.” Islamin sanoma ei koskaan petä; varmasti se tulee. Jesajan kirjan neljänneksikymmenennen luvun viimeinen jae puhuttelee niitä, jotka odottavat Habakukin näkyä.

Mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman; he kohottavat siipensä niin kuin kotkat; he juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy. Jesaja 40:31.

Seitsemän ukkosenjylinän ”kätkeyty historia”, jota nyt avataan sineteistään, osoittaa kolme tienviittoa, jotka alkavat ja päättyvät pettymykseen. Tässä vertauskuvallisessa historiassa on kolme tienviittoa, joita erottaa kaksi ajanjaksoa. Pettymys aloittaa viipymisen ajan. Viipymisen aika johtaa oikaistuun sanomaan ja Keskiyön huudon ennustukseen. Keskiyön huudon sanoma aloittaa

Keskiyön huudon sanoman julistamisen ajanjakson, joka johtaa toiseen pettymykseen, jota kuvataan tuomiona. Nämä kolme askelta, joita erottaa kaksi ajanjaksoa, edustavat Alfaa ja Oomegaa sellaisina kuin ne on luotu heprealaiseen sanaan ”totuus”.

Hesekielin kirjan luvussa kolmekymmentäseitsemän Hesekiel edustaa myös Jesajan neljänneksen luvun ”ääntä”. Jesajan luvun neljäkymmentä ääni kysyy: ”Mitä minun on huudettava?” Sitten Hesekielin kirjan luvun kolmekymmentäseitsemän jakeessa seitsemän tämä ”ääni” ”ennusti niin kuin” häntä ”oli käsketty”.

Niin minä ennustin, niin kuin minua oli käsketty; ja kun minä ennustin, kuului ääni, ja katso, tapahtui vavistus, ja luut liittyivät toisiinsa, kukin luo luo luultaan. Ja kun minä katselin, katso, niihin tuli jäniteitä ja lihaa, ja iho peitti ne päältä; mutta niissä ei ollut henkeä. Hesekiel 37:7, 8.

Hesekielin ensimmäinen profetia toi luut ja lihan yhteen, mutta ne eivät vielä olleet eläviä. ”Niin” Hesekiel ”profetoi niin kuin häntä” oli ”käsketty” toisen kerran. Toinen profetia herätti ruumiit eloon. Näitä kahta profetiaa esikuvasi Aadamin luominen.

Ja Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen; ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. 1. Moos. 2:7.

Kaksivaiheinen prosessi, jossa kuolleet kuivat luut saatetaan eloon, mainitaan ensimmäisen kerran Aadamin luomisessa, ja siten korostetaan, että Jumalan profeetallinen Sana on myös Hänen luova voimansa. Jumala ensin ”muovasi” Aadamin, ja Hesekielin ensimmäinen profetia toi luut ja ruumiit yhteen; sitten Jumala ”puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.”

Hesekielin toinen profetia kohdistettiin ”tuulelle”, ei luille, sillä häntä käskettiin ”sanomaan tuulelle”: ”Tule neljästä tuulesta, oi henki, ja puhalla näihin surmattuihin, että he virkoaisivat eloon.” Hesekielin toinen profetia, joka herättää kuolleet ruumiit eloon väkevänä sotajoukkona, ei kohdistunut kuolleisiin ruumiisiin, vaan tuuleen. Se oli käsky tuulelle puhaltaa ruumiiden päälle. Ensimmäinen kerta, kun sana ”henkäys” mainitaan Jumalan Sanassa, on Aadamin luomisessa, ja siellä se määrittää elämän henkäykseksi; ja se, mikä tuo elämän kuolleisiin ruumiisiin, tulee neljästä tuulesta.

Enkelit pidättävät neljää tuulta, joita kuvataan vihastuneena hevosena, joka pyrkii pääsemään irti ja syöksymään yli koko maanpiirin, tuoden kulkiessaan mukanaan hävitystä ja kuolemaa.

”Nukummeko aivan ikuisen maailman kynnyksellä? Olemmeko turtat ja kylmät ja kuolleet? Voi, että kirkoissamme olisi Jumalan Henki ja henkäys puhallettuna Hänen kansaansa, jotta he nousisivat jaloilleen ja eläisivät.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Nämä kaksi kysymystä ovat tässä: nukummeko, ja olemmeko kuolleita?... kaksi ilmaisua samasta profeetallisesta tilasta. Sanoma neljästä tuulesta, joita enkelit pidättävät, on se sanoma, joka saa Jumalan hengen astumaan kuolleisiin ja saa heidät nousemaan ylös ja elämään. Sanoma neljästä tuulesta on islamin vihaisen hevosen sanoma. Sanoma neljästä tuulesta Ilmestyskirjassa on sinetöimissanoma. Ilmestyskirjan seitsemännen luvun jakeiden yhdestä kolmeen sinetöimissanoma on se sanoma, joka osoittaa, että neljää tuulta pidätetään, kunnes Jumalan palvelijat on sinetöity.

Ja tämän jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, pidättelemässä maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin toisen enkelin nousevan idästä, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti; ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, sanoen: Älkää vahingoittako maata älkääkää merta älkääkää puita, ennen kuin me olemme sinetöineet meidän Jumalamme palvelijat heidän otsiinsa. Ilmestys 7:1–3.

Hesekielin toinen profetia osoitettiin tuulelle, ja se elämä, jonka tuuli toi ruumiisiin, tuli neljän tuulen sanomasta. Jakeissa kahdeksasta kymmeneen, Hesekielin kirjan luvussa kolmekymmentäseitsemän, sana, joka esiintyy joko muodossa ”tuuli” tai ”henkäys”, on jokaisessa kohdassa sama heprealainen sana. Jumala puhalsi Aadamiin elämän henkäyksen, ja Hesekielissä elämän henkäys on sanoma sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisestä, joka tulee neljästä tuulesta. Tuo sanoma välittää Jumalan luovan voiman niihin ruumiisiin, jotka ensimmäinen sanoma on tuonut yhteen kuoleman laaksossa. Neljän tuulen sanoma on sanoma islamista, joka tuo tuomion Yhdysvaltojen päälle sunnuntailain tähden. Se on keskiyön huudon sanoma.

Seitsemän ukkosenjylinän kätkeyty historia alkaa pettymyksestä, joka käynnistää viipymisen ajan. Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, kun kaksi profeettaa surmattiin 18. heinäkuuta 2020, viipymisen aika alkoi. Hesekiel oli kuolleiden joukossa, kun Herra kysyi Hesekieliltä, voisivatko ne kaksi todistajaa, jotka makaavat kuolleina kadulla, herätä eloon.

Herran käsi tuli minun päälleni ja vei minut pois Herran hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luita. Ja hän kuljetti minua niiden ohi yltympäri; ja katso, niitä oli hyvin paljon avonaisessa laaksossa, ja katso, ne olivat aivan kuivia. Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, voivatko nämä luut tulla eläviksi? Ja minä vastasin: Herra, Herra, sinä tiedät. Hesekiel 37:1–3.

Seitsemännessä jakeessa, kun Hesekiel esittää ensimmäisen näistä kahdesta profetiasta, sanoma oli yksinkertaisesti: ”Kuivat luut, kuulkaa Herran sana.” Johannes kirjoittaa Ilmestyskirjassa: ”Autuaat ovat ne, jotka kuulevat tämän kirjan profetian sanat.” Hesekiel kuvaa kuolleita, kuivia luita autuaiksi, niiksi jotka kuulevat Hesekielin käskyn kuulla Herran sanaa, ja Hänen sanansa on totuus. Hesekielin toisessa luvussa kuvataan niiden kokemus, jotka kuulevat Jumalan sanan.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle. Ja henki tuli minuun hänen puhuessaan minulle ja nosti minut jaloilleni, niin että minä kuulin häntä, joka minulle puhui. Hesekiel 2:1, 2.

Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, kun kuolleet ruumiit kuulevat Herran Sanan, Puolustaja menee heihin, ja he nousevat jaloilleen. Puolustaja on se, joka asettaa heidät jaloilleen.

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtevä elämän henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ilmestys 11:11.

Kuolleiden nouseminen jaloilleen on ensimmäinen vaihe kaksivaiheisessa prosessissa, joka nostaa heidät haudoistaan tulemaan tunnuslipuksi, joka korotetaan sunnuntailain tuomion aikana. Kun he

nousevat yhdestoista luvussa, ”suuri pelko” valtaa ne, jotka näkevät heidät.

Ja hän menee pelästyneenä turvapaikkaansa, ja hänen ruhtinaansa kauhistuvat lippua, sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja jonka pätsi on Jerusalemissa. Jesaja 31:9.

Milleriläisen historian keskiön huudon sanoma oli toisen enkelin sanoman toinen osa. Toisen enkelin sanoma synnytti eron milleriläisten ja niiden kirkkojen välille, jotka tuolloin tunnistettiin Babylonin tyttäreiksi, ja uskolliset kutsuttiin tulemaan ulos ja asettumaan milleriläisten rinnalle. Tämän sanoman kautta muodostui uskovien ”ruumis”, ja sitten toinen askel oli keskiön huudon sanoma, joka liittyi toiseen sanomaan ja lisäsi siihen voimaa. Milleriläisistä tuli silloin mahtava armeija, joka vei sanoman yli maan kuin hyökyaalto. Tämä kaksivaiheinen prosessi on Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun kaksi ääntä, ja se on täsmälleen sama prosessi kuin Hesekielin kuolleiden kuivien luiden ylösnousemus, niiden, jotka surmattiin Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kadulla.

”Enkeleitä lähetettiin auttamaan väkevää enkeliä taivaasta, ja minä kuulin ääniä, jotka näyttivät kaikuvaan kaikkialla: Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ja ettette saisi osaanne hänen vitsauksistaan; sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Tämä sanoma näytti olevan lisäys kolmanteen sanomaan ja liittyi siihen, samoin kuin keskiön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan vuonna 1844.” *Spiritual Gifts*, volume 1, 195, 196.

Seitsemän ukkosen kätkeyssä historiassa ensimmäinen tienviitta on pettymys, joka aloittaa viipymisen ajan. Viipymisen aika on ajanjakso, joka kuvataan kolmena ja puolina päivänä, mikä on erämaan vertauskuva. Erämaassa vaeltamisen neljänkymmenen vuoden päätyessä Joosua johti mahtavan sotajoukon luvattuun maahan. Kolmen ja puolen päivän lopussa Hesekiel viedään kuoleman laaksoon, ja häntä käsketään antamaan kuolleille ruumiille käsky: ”Kuulkaa Herran sana.” Hesekiel on ”ääni”, joka huutaa erämaassa. Käsky kuulla Herran sana saattaa ruumiinosat yhteen, mutta ne eivät vielä elä, ne eivät vielä ole sotajoukko, niitä ei vielä ole sinetöity. ”Herran sana”, jonka Hesekiel lausuu toisessa luvussa, osoittaa, että kun Lohduttaja saapuu, Jumalan kansa nousee seisomaan samalla kun se kuulee Herran sanan. Kristus lupasi lähettää Lohduttajan kolme ja puoli päivää sen jälkeen, kun heidät oli murhattu kadulla.

Kun ruumiit, ”jotka eivät vielä ole eläviä”, kerran seisovat, niille annetaan toinen profetia. Jesajan kirjassa oleva ”ääni, joka huutaa erämaassa”, kysyy, mikä on se profetia, jota hänen tulee huutaa? Se ”sanoma”, jonka sekä Hesekiel että Jesajan neljännessäkymmenennessä luvussa oleva ”ääni” käsketään esittämään, on islamin sanoma. Kun tuo profetia julistetaan, ”Aadam” herää eloon mahtavana armeijana. Elävät kaksi todistajaa julistavat sitten sanoman islamin Yhdysvaltoihin kohdistuvasta tuomiosta pian voimaan tulevan sunnuntailain säätämisen vuoksi. Sunnuntailain tuomio on seitsemän ukkosen salatun historian kolmas tienviitta. Kun se täyttyy, armeija korotetaan lipuksi taivaaseen, ja sitä kuvataan Ilmestyskirjan neljännessätoista luvussa.

”Minulla on kokemusta ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomista. Enkelit esitetään lentämässä taivaan laella ja julistamassa maailmalle varoitussanomaa, jolla on välitön yhteys niihin ihmisiin, jotka elävät tämän maan historian viimeisinä päivinä. Kukaan ei kuule näiden

enkelien ääntä, sillä he ovat vertauskuva, joka edustaa Jumalan kansaa, joka työskentelee sopusoinnussa taivaan maailmankaikkeuden kanssa. Miehet ja naiset, jotka Jumalan Henki on valaissut ja jotka on pyhitetty totuuden kautta, julistavat nämä kolme sanomaa omassa järjestyksessään.” Selected Messages, kirja 2, 387.

Korotettu lippumerkki on se kolmas enkeli, joka lentää keskitaivaalla ja varoittaa ihmiskuntaa ottamasta vastaan pedon merkkiä. Väkevä sotajoukko jatkaa tämän sanoman esittämistä maailmalle, kunnes Miikael nousee ja ihmisen koetusaika päättyy.

Jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.

Mutta keskiyöllä kuului huuto: Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan. Matteus 25:6.